

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre . . . . . 6 fut — kr.
 Negyedévre . . . . . 1 - 50 -
 Egy hóra . . . . . — 50 -

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Kazinczy-utca 20. sz.

HIRDETÉSEKET FELVESZ:

a kiadóhivatal és Czéh S. özv. könyvnyomda-intézete.
 Egyes szám ára 12 kr.
 Megjelenik minden vasárnap.

LEGJOBB ITTHON.

Akármin irigylem
 Francziáknak módját,
 Akármilyen kedves
 Nemzetnek is mondják:
 Kolerás országuk
 Mégse kéne nékem,
 Inkább meghuzódom
 Idehaza szépen.

Bármily rossz világ van,
 Olyan nyavalyában
 Itt nem veszünk bizton, —
 Ebbül is azt látom,
 Hogy e nagy világon
 Mégis legjobb itthon.

Ángliusok sorsát
 Sem irigylem épen,
 Az sül-fől most ottan
 A kormány fejében:
 Hogy mikép segítsen
 Jó szive jó drágán
 Szegény Egyiptomnak
 Tenger adósságán?
 Saját adósságunk
 Is adhat minálunk
 Elég gondot bizton, —
 Ebbül is azt látom,
 Hogy e nagy világon
 Mégis legjobb itthon.

Muszkák országába
 Sem igen vágyódom,
 Dinamit-aknáktól
 Drukkolnék ott folyton;
 Lepecsétlik ottan
 Az emberek nyelvét,
 Megy Szibériába,
 Ki törvény ellen vét. —
 Végrehajtó nálunk
 Legfőlebb podgyászunk
 Pecsétli le titkon. —
 Ebbül is azt látom,
 Hogy e nagyvilágon
 Mégis legjobb itthon.

Osztrákia senyved
 Marhaháborúban,
 Muzulmánoknál meg
 Pénz nincs igen dúsan.
 Egyiptusok földjét,
 Látjuk, aláassa
 Bosszuló Istennek
 Ujabb hét csapása.
 Hét csapást már nálunk
 Meg sem érez vállunk,
 Minket hetvenhét nyom, —
 Már ebbül is látom,
 Hogy e nagy világon
 Mégis legjobb itthon.

Németek földjén sines
 Nyakig érő tejfel,
 Az öreg Vilmos már
 Tele van rémekkel:
 Szociálistát lát
 Mindenik bokorban,
 Nálunk legfőlebb csak
 Rabló meg gyilkos van.
 Ők látni csak vélik,
 Valóban jár-kelel itt,
 Most gyalog, majd hintón, —
 Már ebbül is látom,
 Hogy e nagy világon
 Mégis legjobb itthon.

G-s D-k.

Belügyminiszteri rendelet.

Előadó: Garabonciás Diák.

Hogy a kolera behurcolása lehetőleg megakadályoztassék, a következők szigorú megtartására utasítom a törvényhatóságokat:

1. Toulonból rongyot ne szállítsanak.
2. Iskolákban Franciaország térképéhez nyulni tilos.
3. Lyoni selyemruhákat el kell kobozni.
4. Mivel már Marseilleban is kiütött a ragály: szigorúan tiltva van a „marseillaise” dalolása vagy zenélése.
5. A francia nyelvet beszélni, tanulni nem szabad.
6. Francia divat eltöröltetik, a francia-konyhákat rögtön bezárják.

tön bezárják.

7. Minden városban vész-egyletek alakuljanak és pedig lövész-, szövész-, művész-, bűvész-egyletek.

8. Az öntözés naponta többször történjék. Különös gondot fordítsanak a garatra.

9. Hogy a ragály a tengeri uton be ne hurcoltassék, szigorúan tilos tengerit természetni vagy azzal etetni.

10. Járványkórházakat kell állítani s az egézségeseket beléjük kell zárni, hogy meg ne betegedhessenek.

11. Mivel a baj az ember beleiben keletkezik, béltre mindenki vigyázzon s a hatóságnak mindig beletekintést engedjen!

12. Mivel konstatálták, hogy a vész ázsiai kolera: ázsianak ázsioja leszállítatik, az ázsiai török dohány a forgalomból kitiltatik.

13. Ázsiai eredetűket le kell tagadnunk.

Mindezek foganatosításával Garabonciás Diák, az ország főkapitánya, megbizatik.

Kelt stb. stb.

Garabonciás Diák s. k.

Tisza Kálmán s. k.,
belügyminiszter.

Tzompó Miháj és Tsörge Ádány hű nászok

tanálkozása a sor eránt.

Miháj nász. Nászom az koréla mián nagy baj van, mer nem vigyáznak.

Ádány. Dehogy nem vigyáznak! Hászen mög van tiltval akármit is béhozni, rongyot, ruhát, papírost, mög mindönt.

Miháj. Az ám. Hát akkó mér nem tiltyák mög, hogy telegrannyokat sé kügyenek be, hászen az ujságok teli vannak ollanal, amirü aszongyák, hogy igényösen az korélás velágbü gyün!

Vadásztisztek lövészünnepélye.

Lehetne galamblovészetnek nevezni.

Miért?

Talán mert a „Galamb”-nál volt?

Nem. Hanem mert gyönyörű kis szelid galambokat láttunk, kik valóságos verseny-lovészettel folytattak a kellemes tiszturakkal s az ő nyilak még kitünőbbben ezentrumot találtak, mint ama derék katonáké.

*

— Nos, Alfréd ur, hát maga mért nem hozta el a Flóbert-puskáját?

— Féltem, hogy véletlenül elsül, s nagysád gyengéd füleire meglepőleg hat.

— Igaz, nagyon hozzá vannak már szokva a sületlenségekhez.

*

Les extrémés ses touchent. A tűz emberei, a lövészek, meg a víz emberei, a regattisták, a legszebb egyetértésben. Később pláne barátságban. Ugyan mi az összekötő kapocs a tűz és víz közt? Bizonyosan a bor. Természeténél fogva **tüzes** s **korcsmárosi** tény folytán **vizes**.

Pagát Pepi ultimói.

Megírtam az öregemnek, hogy rettentően félek a kolérától s hogy Toulonban egy embert néhány csöpp sampanyerrel gyógyítottak meg, azóta tehát folyton kolera-csöppökkel élek. Roe derer írja a receptjeimet. Nem utolsó gyógy mód.

Hanem tudja Isten! Igaz, hogy úgy általában mindig könnyebben érzem magamat, de a fejem mindig nehezebb lesz!

— Édesanyámmal elhitettem, hogy be van tiltva rongyokat és ruhaneműket szállítani, mert attól terjed a kolera, — azért ne várja most a fehérneműimet.

*

— Hogy mért nem megyek haza? hát csak azért, édes jó apám, mert otthon a falun nincs vízvezeték. Már pedig Billróth azt mondja, hogy csakis a vízvezeték menti meg az embert. S egyáltalában az, ami vízi.

*

— Milyen bank volna jó — kérdi Csiszta Peti — makaó, ferbli, vagy huszonegy?

— Legjobb volna biz ott egy kis „fiókbank”, válaszolom én, amint a kaszinóból kijövök s előttem áll az osztrak-magyar fiók!

Czivilizáció.

*Európa átmegy Ázsiába,
Vadák közé hódítani,
Hogy rájok is ragadjon át az
Európaiból valami.*

*Mikor oszt újra visszatérnek
A jó civilizátorok,
Akkor látják csak, hogy egészen
Fordítva történt a dolog.*

*Nemhogy európai műveltség
Ragaát volna azokra át:
Sőt ők érzik rájuk ragadva
Az ázsiai kolerát.*

Chic.

Garantirozott hír.

— Hízi aki akarja. —

○ Rudolf trónörökös nagy irodalmi vállalatának magyar része biztos forrás szerint a következő címeket tartalmazza: 1. Az Árpádok és a német császárok. 2. IV. Béla és Frigyes a nemes osztrák herceg. 3. Habsburgi Rudolf és Ottokár, vagy a magyarok győzelme. 4. Ennek meghálálása, vagyis a magyar trónkövetelések. 5. Mátyás király Bécsben. 6. A mohácsi vész és az osztrák ház királyai, vagyis: a szerencsétlenség nem jön egyedül. 7. A királyok esküi az alkotmányra vagy: ne higgy a németnek! 8. Bethlenek, Rákóczyak, Boeskyak. 9. Caraffa, Basta. vagyis: a civilizáció terjesztése. 10. 1848. vagyis: az osztrák armádia megindulása. 11. 1849. vagyis: az osztrák armádia megfutamodása. 12. Kossuth. Óda. 13. Haynau. 14. Arad, 1849. okt. 6. — Az egész világ feszült érdeklődése kíséri a nagy vállalat minden születő betűjét.

GRI — BUGRI.

Ugri. Azt mondják, hogy inog a vízvezetéki torony.

Bugri. Dehogyan inog, erős alapja van annak.

Ugri. De mégis nehéz a feje.

Bugri. Lehetetlen. Hiszen víz van benne.

*

Ugri. Mit szólsz a „Győri Híradó”-hoz?

Bugri. Kicsiny a szerkesztője.

Ugri. De a kiadója Gross!

Grajsz Scholomon a Kükürütz Sigaival.

Kükürütz Siga. Scholomon, volna theneked mast bátorság bemenni a touloni kórházba, ahol van a sok kholerabeteg?

Scholomon a Grajsz. Thudod Siga, edj khatona semmitől se nem retteg. Én a legvészesebb pillanatokban is egész hidegvérrel melek a kórházban meglenni. Például mikor vált a boszniai okkopáczió, én akkor

is minden nadjobb esata alkalmával jelenthettem maródi és valtham a kórházban.

Frankenburg Adolf.

A veteránok halnak egyre,
Nevök bejön a gyászkeretbe.
Hirök megzengi sok Titán,
Ki csak mától ismeri tán.

Rettegjen a kapitány!

Egy levél van kezeink között, melynek egy másik példánya a kapitány ur kezeihez érkezett. Sokkal nagyobb izgatottság vesz rajtunk erőt, semhogy valamit szólni tudnánk e perczeben, hanem sietve közöljük ezen gyászos fekete tintával s dorong-vastagságu betűkkel írt levelet, mely mindent megmagyaráz.

Tisztölt Szerkesztő ur ezen levél másolata annak a mely a Kapitány urhoz intézettel ugymint

Tisztölt Kapitány ur figyelmeszetem hogy a lázadás nagy mértékben növekedik ű ellen és az város ellen, mert az a szó forog a szegény és napszámos közt hogy agyon Kövezig vagy elszökik Győr városból mind Tropper Patikáros Szigetből mert csak arról aggódik hogy az ebeknek vagyis Kutjárnak jó és elegendő eledelt adjanak és tétre meleg vagy enyhítő helet rendeljenek de az szegény vagy napszámos emberről árvákról nem aggódik hogy Fedél alatt vagy Kenyere legyen sőt inkább elzavartatja unnit, ahol egy par krajcárt olkor kereshetne és azt a jutánságot is nélkülöznie kel az itvaló köznép vagy szegénynek amely más nagyobb és kisebb városba van mind például Gyümölcs tej Füle Baronsi vagy Főzelékek mind bab borsó krumpli és a. t. nem képes venni mert az kofa és vidéki elveszi előlle elragadnak mindent az nélkül, hogy városoknak valami haszna lenne benne sőt inkább kára mert sok eladja és helypénst sem fizet mert regen elatta mint a helypénst szedő gyün tehát arról is aggódjon Kapitány ur hogy kilenz 9. óra előtt kofa, vidéki szállító ne vehessen, mert biztossan mondom ném jó lesz vége ugy jár mind Tropper vagy Muszka Cár tisztóletel maradonk Róza Ferencz Tulipán Mihál Rozmaring János Szekfü István és a. t.

Gonosz kétértelműség.

- Láttad-e már a „Győri Híradó“-t?
- Láttam. Nagyon ügyes.
- Hát aztán szükségünk van erre az új lapra?
- Oh, minden bizonynyal.
- De hát mért van szükségünk?
- No mert szükségünk van!

Mosonyi krónika.

Miske Imre báró főispán ur állítólag felterjesztést tett a belügyminiszterhez, hogy Miske Imre báró kormánybiztos urat mentse fel állásától, mert korlátolja a főispán jogkörét.

*

Az örökös alispánjelölt ur az „egyhangú“ óhaj daczára a megyei főjegyzőségre pályázni nem fog az új választásoknál.

*

Ezen „egy hang“ az Elek panduré.

*

Dr. K. N. Péterffy-től bucsuzván, elfeledte a szokásos „Küss die Hand“-ot; ezért fegyelmi eljárás alá fog vonatni; elmarasztalása több, mint bizonyos; a vizsgálatot T. J. ur vezeti.

*

Mosonymegyének vége van. Felosztása bevégzett dolog. A Péterffy-pártiak csatoltattak Győrhöz, hogy valahogy ott függetlenségi ne győzhessen a jövőben; a Simonyi-pártiak a Ferenc József-földbe kebleztettek, hogy hevük lehüljön. Mindkét pártnak ingatlanai visszatartatnak, ingóságai ugy sincsenek; a Péterffysták kapják saját ingatlanai helyett a győri Helfipártiak minden vagyonát; a Simonyisták kapják a Jupiternek egyik holdját, hogy jövőben a választásokra idejekorán meg ne érkezhessenek, a győri Helfipártiakról meg gondoskodva nincs; hírlík, leginkább a szájkosarak birodalmába szándékoznak őket elhelyezni.

Mosonymegye összes területe Pozsonymegyébe kebleztetik, mint J. T. ur családi hitbizománya; a nem szavazott választók és a nem választók kegyelemből meghagyatnak eddigi lakhelyükön földesuri hatóság alatt álló jobbágyoknak.

Holdvilágos, csendes este.

Tyű! hejréka! megtaláltam!
Van már vershöz pompás tárgyam.
Agyonrágtam szegény tollam.
Azóta, hogy hozzáfogtam
S habár **ujj**hoz nincs is pénzem:
(Hallja szerkesztő ur kérem!)
Mégse bánom: inkább lássa,
Ujjam mártom a tintába
És úgy írom lelkesedve:
Holdvilágos... csendes... este...

Mennyi búbáj, mennyi érzés,
Szű-jaj, sóhaj, kebelvérzés,
Rejlik benned, édes tárgyam!
Magam ugyan nem próbáltam:
De a piktor váltig mondja,
Mikor ráfest a vászonra.
Művész-szomját veled oltva:
No, meg oszt' a költők sérge,
Mely milljószor szedett versbe:
Holdvilágos, csendes este!

Jár karöltve kis szerelmes,
Lépteikre senki sem les.
„Szeretlek, mondom őszintén...“
Sóhajt a lány, hogy ő szintén:
És gondol — egy harmadikra,
Aki szívét rég kivívta.
Méla csönd van, azaz... dehogy:
Ugatnak a kutyák, de hogy!!
Oh! ily idyll nincs még festve,
Holdvilágos, csendes este.

Grófi parkban zöld lugashan
Beszéd hallszik sugva, lassan.
Érné őket ott a gróf ur:
Akkor járnának csak pórul.
„Hopp! már jön is: mindjárt ott lesz.
Ki van belül?... jaj a comtesse...
Dehogy! Csak a két mászás benne,
Kutatja egy akáczlombon:
„Szeret, nem szeret?“ tépdésve —
Holdvilágos csendes este.

Ablakában ül Titán ur,
A nagy „semmibe“ kibámul.
Ábrándozva néz a holdba:
Hej, hogyha egy nagy sajt volna...
És mert nem jön ihletettség,
Anélkül kell irni. Tessék,
Hozzá is lát a dologhoz,
Gyertyát gyújt s míg eszimat foltoz,
Ohh!... úgy fel van lelkesedve...
Holdvilágos csendes este!

Csatkai.

Tzompó Miháj levelezése a Nászához.

mélen tisztös nászom! nak kíványom Ezön Sor-Gyajimba tudóséttanyi hogy Hálá isten megin jó van minden mer Má az Felyős tehenünk sz ű tuggya az Czifra mán szerenesésen fölpuflant, há nem betegeskedik nem köll a Doktort fizetni De ma Gam is főgyógyuttam, nem fáj a Derekom mer tuggya sokat emeegettem a tzifrát hát mög Roppant bele. A zandrás szintugy monta is Mutassa kee mög magát a patikában, deszen mondok aki egynek Jó — jó az a' mMá-siknakis; nám bevöttem a tehin orvosságábú, fő Jis gyó Gyulltam tülle. a Zárendásék simije a' ddejak is mögérkedett aszondgya a' llejá Nyom, a kissebbik, a rézi, mer ű azokná szógál, aszondgya né' kee édos apám, mér hogya Na' vvaros Ban ugyel Hagygyák a divákot. Haza hozta a Ziftyur a czipellőit, de oan szároz vót mint a disznó Tsörge ha kisütik. hát kivitem az kony Hábon, mökkenytem e'kkiesit de jól zsirral. Az igaz; ho'ffókipelettek érte, a gyerök mög ritt, hogy aszongya: oda van a lakk-czipőm, de fenyé ögye meg, mér hagygyák Akkor u'kki Száronnyi itet. Igazad van lleány. Nem igaz mi?

Az kisbéri vásár Bon múlt hétön tennap Niztünkegy borgyut. Ippog oan vót Mind ű nászom. tuggya akkit ű eseret a rédli pali Túll.

hát a Zű csalárgyo miesinyál? hán Disznóbul Meg malaczbul áll? a tsorda Jó! tisz Tölgyük iket e'szszálíg. és tsókoltattyuk iket.

A Borsó Lénárt sógor ra is ugyancsak rá Járt a Sor. mer hogy e'gyütt a szolgál Biro Úr tul, hát a zsebibe felej Tötte azt a zórát, aki a Zasztalon vót. elis fogatta az Szóga Biro úr rögvost oszténg így szótt: te gaz Embör, most be csuklak égy esztendő re te hunezvut, hogy merted zsebre vágni a Zórám? hát megkövetöm ássan, isszótt vissza, azt gondótam: hogy ez zseb Óra, hát zsebbe kő nékije lönni, mer máskíp Baja esik. Nám a torom Órát sasé töszöm zsebre, pejig a zis előttem vóna. No abbú mög Bizonyos odott a szóga biro is, hogy ártatlan, de azér mégis bécsukta itet, hogy ne kerűjjon nyilvánásra ezön Szégyön.

ezze maradvány hütös násszo *Tzompó Miháj.*

A szerenád.

Mikor az én kedves nagybátyám — ki most már birói hivatalában megöszült — jogászokodott Budapesten, az éjjeli zenék nem voltak még annyira napirenden, mint manapság. Mert először is alig hiszem, hogy már akkor is oly sok szép lány létezett volna, mint most, azután pedig a jogász urak finanziaális viszonyai azon régi jó időben korántsem voltak oly fényesek, hogy a barna czigánykezek közvetítésével minduntalan áldozhattak volna a szerelem szent oltárán.

A legfájdalmasabban érezték ezen utóbbi bajt kedves nagybátyám s még két társa, Károly és Laczi, kik a jogászok közt a legnagyobb dandyknak tartattak, még pedig azon okból, hogy minden hónapban más „flammájuk“ volt, akiért mindannyiszor, mint mondák, éltek és haltak, aki először gyújtotta meg bennük a valódi szerelem lángját, s aki, ha övék nem lesz, számukra bizony nem marad más hátra a halálnál.

Igy tehát e három fiatal embernek gyakran volt szüksége éjjeli zenére, illetőleg pénzre, amelylyel a zenészeket fizethették. Mindegyiknek mindegyik hónapban egy ideálja levén, könnyű számítás folytán kiderül, hogy hónaponként háromszor kellett e czélból igénybe venni a közös kasszát, amely anyagi kapcsoléként füzte össze a barátokat. Ezen kiadás pedig anélkül, hogy hetenkint háromszor ne koplalnának, merő lehetetlen volt.

Zenének pedig okvetlenül kellett lenni. Mert mi mással fejezhették volna ki oly okvetlenül, oly forrón és bensően érzelmeiket, mint a zenével. S mi eshetett volna az imádottnak olyan jól, mint a zene, midőn ez félbeszakítja álmaikat a szerelemtől, a rózsákról s a tündérszép ifjakról?

Ily sanyaru dilemmában volt a három dandy, midőn kedves nagybátyámnak egy ily koplalási napon pompás ötlete támadt. „Pénz is lesz, zene is lesz“ kiáltással átkarolta két pajtását, akik ezen annyira megörültek, hogy további kérdegetés nélkül ama indítványt tették, miszerint a kassza maradványáért néhány palaczk bort lehörpintvén, ünnepeljék meg a nagyszerű újságot. Poharazás közben azután nagybátyám előadta tervét. Gymanazista korukból, ugymond, mindegyikük ért úgy-ahogy egy hangszer kezeléséhez; ő elég tisztességesen tud fuvolázni, Károly a legábrándosabb dalokat tudta pengetni a gitáron, Laczi annak idejében egy huron akármilyen nótát eljátszott. Ők egyszerűen összeállanak s ha bármelyikük szerenádöt akar adni, a többi kettő köteles vele együtt játszani.

Óriási lelkesedéssel fogadták el Károly és Laczi nagybátyámnak indítványát; egyre-folyton ittak egészségére, dícsérték, magasztalták lángeszét s tiszteletére első fellépésül a harmadnapra eső Irén nap előestéjét — B . . . Irén lévén nagybátyám akkori ideálja — tüzték ki.

Gyorsan az előkészületekhez kellett látni.

Nézték először is, van-e mivel játszaniok s azt találták, hogy bizony csak kedves nagybátyám hozta el hazulról fuvoláját, míg a gitár és hegedű otthon valahol a padláson porladoztak. Károly és Laczi tehát legott irtak szüleiknek, hogy küldjék el szaporán a hangszert, mivel „a rector urnak lesz nevenapja“ s ez alkalommal hallgatói esti zenével akarják őt meglepni. A levelek, mint „sürgösek“ lőnek feladva.

Második kérdés volt, hogy mit fognak játszani? Elhatározták, hogy lágy, érzelmes darabot választanak; ámde ki az ördögbe irt már valaha zeneművet fuvola, hegedű és gitár számára? Egyik kottakereskedőtől a másikhoz mentek, de a válasz csak mindig ugyanaz maradt: „Nem szolgálhatok.“

De mit ki nem fundál egy szerelmes jogász agya?! „Fiuk, én magam fogok darabot írni“ — szólta nagybátyám s a gordiusi esomó meg volt oldva. Két napig dolgozott s a fellépési nap reggelén megmutatta barátainak a kész darabot.

Meg van tehát már minden, — gondolta három hősünk, csak a darabot kell még megtanulni.

Igen ám, de hogy történhetett ez meg hangszer nélkül? A hegedű és gitár pedig még mindig késett.

Elmult dél, elmult délután, már szürkülni is kezdett — a hangszeresek még nem voltak itt.

Nagybátyám homlokán nehéz izzadság-cseppek ültek. A kassza üres volt, tehát czigányokat sem fogadhatott s a zenének ma okvetlenül meg kellett lennie.

Nyolcz órát ütött a közeli toronyóra, midőn a házmester felhozta a postai értesítést, hogy megérkeztek a csomagok.

A postára elrohanni, a csomagokat kiváltani, haza hozni és felbontani kis félóra műve volt.

Mindekét hangszer szomorú állapotban találtatt; meglátszott rajtuk, hogy a padlás volt néhány év óta lakóhelyük. A hurok természetesen egytől-egyig le voltak tépve, a gitár szalmaszálakkal eltelve — mert egy szalmazsák alatt feküdt három év óta, — a hegedűn világosan meglátszott nyoma annak, hogy szegeket ütöttek be vele; egy szóval: másfél órába került, míg csak némileg használható állapotba tudták barátaink azokat hozni.

Próbára most már nem volt idő. Csak gyorsan össze kell készülni, ugyis könnyű nagyon a darab.

Ekkor vette kedves nagybátyám rémületére észre, hogy nincs pultus, a mi nélkül pedig kottából nem lehet játszani.

A fővárosi zeneegylet helyisége be volt már zárva, a színházakban a pultusokat nem nélkülözheték.

Már-már új kétségbeesés fogta el a három dandyt, midőn nagybátyám találékonysága ismét mentő tanácsot tudott teremteni. Ő részét tudja kívülről, mondá, mert elégszer eljátszotta készítése közben, Károly tüzze kottáját gombostűvel az ő hátára, Laczi ugyanesak a maga kottáját Károly hátára s így egymás mögött állva fognak játszani.

Gyertyát pultus nélkül nem lehetett alkalmazni, majd a telehold eléggé jól világít.

Most már tehát minden kész volt. Izgatottan mentek mindhárman a szép Irén ablaka alá, remegő kezekkel tüzték fel a kottákat — és egyikük sem hallotta a távoli dübörgést, mely az égen egy vihar előjeleként végigrezzen.

A szerenád megkezdődött.

Lágyan és telten hangzanak a bevezető részletek, pompásan játszanak mindhárman. A fuvola olvadozik, a hegedű sir, a gitár oly szép spanyol színezetet ad az egésznek.

No, most már jön a gitár-solo, Károly kettőzött figyelemmel néz kottájára, már-már pengetni akarja a hurokat, midőn hirtelen — a hold elsötétül s helyét egy nagy fekete felhő foglalja el.

Károly akadozik, mert nem látja jól a betűket, nagybátyám ijedten hátrafordul, hogy bátorítsa őt s vele együtt elfordul Károly kottája is: általános zavar áll be, Laczi és Károly szégyenükben elfutnak, nagybátyám egyedül áll még helyén, de boszankodástól már nevetni kezd — s egyetlen hangot sem tud fujni.

Nem maradt más hátra, mint hogy ő is elsiessen kudarcuk színhelyéről, a nélkül, hogy fel mert volna nézni Irén ablakára, vajjon setétkék szemeknek egy tekintetével meg-e jutalmazza előzékenységét.

Hogy otthon milyen jelenet folyt le a három zenész között — arról nincs tudomásom; de azt bizonyossággal állíthatom, hogy ez volt első és utolsó fel-lépésük.

Szegény nagybátyám pedig hónapokon át más utczába tért be, ha Irént látta szembe jönni.

Plautus.

Virágos stilus.

Garabonczias Diáknak megakadt szeme a hírlapi stilus egy virágbokros lugasán, melyet mint mezőn szedett vadvirágot a maga természetességében nyújt itt, mint ritkaságot.

„Zentai Híradó.”

Szerk. Magyar Gyula.

A 25-ik számból:

Talpra magyar, hi a haza!

Két párt bontja ki zászlóját e napon és míg egyik zászlón halavány betűkkel látszik írva a **becstelen, tisztességtelen, bitang** név: Szabó László; addig a másik zászló stb. stb.

Ő tisztességtelen utakon, becsületnélküli s hitvány emberek, bitangok segítségével rabolta ki a multban mandátumát, azért, hogy szegényt hozzon mindenkor tiszteletben álló, sőt a történelem lapjain aranybetűkkel nyomtatott városunk nevére! (!!!!)

Nem kell nekünk, nem kell e város tisztos polgárainak többé az a **becstelen, tisztességtelen, politikai rima, akít Szabó Laczinak** neveznek, nem kell nekünk a **sikkasztók, a becsülettrabló gazemberek**; hanem igenis kell nekünk egy ember, akire pirulástalan arccsal, büszkeséggel, diadallal rátekinthetünk, kell nekünk ilyen ember és ez az ember Éles Henrik ur önágyasága!

Harczba, csatába megy a becsületes emberek, az intelligens tisztos emberek serege a **becsülettrabló, hazaáruló, bunyik gazemberek és czimeres akasztófavirágok czégéres briganti bandája ellen.** (Fene egy harcz!)

Harczolunk az itatás, **czimeres és czégéres akasztófavirágság** ellen szívünk, lelkünk erejével.

A tisztességnélküli, **becstelen Szabó Laczira** vonatkozólag megtiszteltetés még az a szó is, hogy ripók! — — —

Ez a bitang, hazaáruló, becstelenségének teljes öntudatával a nyilvánosság elé merete vinni **pirulástalan pofáját** s ott, — hogy ő szerepelhessen — **gaz lelkének aljas nyomoruságait** szét-hintette a könnyen hívő nép lelkébe, ahol azután az kicsirázott, kivirágzott, akár csak a szerb tövis.

Polgártársaink!

Nagy nap előestélyén állunk. Módunkban van egy tisztos, becsületes és egy tisztességtelen politikai rima közt választani.

(*Tehát egy tisztos, becsületes rima s egy tisztességtelen közt. Szerk.*)

Azért hat **bitang, jó barátja a czimeres akasztófavirágok és becstelen gazembereknek**, le onnét a tisztesség piedestáljáról, amelyet bitorolsz, le onnét, hogy azt a helyet egy tisztos férfiú foglalja el, akinek nevét éljenzéssel ejtik ki e város lakosságának ezrei!

Abczug bitang pap Szabó Laczi!

Éljen Éles Henrik ur önágyasága!

Ugyanazon számban később: **Matkovics Józsi** hajfejü és okleveles gavallér, okleveles pecsovics politikai rim-ságára rá vall az, hogy míg a kanizsai kerületben baró Podmaniczky kormány-párti mellett korteskedett, addig városunkban becstelen Szabó Laczi mellett üti a vasat. Hat ehhez is kell pofa, ott pedig, úgy látszik, van!

Megirtuk rég, megírjuk újra, hogy gazemberek, sikkasztók, csalók és tolvajok minket soha és semmifele körülmények közt meg nem sérthetnek. A kabátos gazemberek és czimeres akasztófavirágok sértése — személyünkre csak tisztesség, csak becsület lehet!

Szennyes lapjuk legutóbbi számában a zsvanybanda hat tagja szervezkedve, dühtől tajtékzó ajakkal öltögetik felénk poklos fullánkjaikat, lehelletük büzhödt gőzével akarják elszédíteni azokat a józan embereket, azokat a polgártársainkat, akiket közülök, a gazok közül kiemelve iparkodunk vissza adni az életnek, a becsületnek.

Ezek a bitang gazemberek, ezek a belpoklos fekélyei társadalmunknak, még alább valóbbak annál az utcán, utfélen vakon rohanó, követ, sarat megmaró, tajtékzó száju, veszett kutyá-ual is, mert oda jutottak immáron, hogy tisztességes fil nem hallja meg **rekedten üvöltő ugatásukat, dühtől tajtékzó ajkainak torz vonaglása** csak mosolyt és megvetést és nem indulatot teremt a becsületes emberek ajkán.

Alig egy két hónapja hangoztatjuk e város falai közt az **igazság szavát**, verjük vissza gaz tamadásaikat; s ők biznak **száz-ezerszer kiprobált gazságukban, arczuk pofává vastagodott bőrében**. — de most az egyszer hiába!

Vajjon ki provokálta azt a hangot, amely letépi róluk azt a rongyokat, amelylyel az egyik főzinkos Kozics 13 ezer forintos sikkasztását a **nyomorék, piszok, gaz Reitmann jöltévőjének**, kegyelemkenyéradójának általa történt megcsalását, a többi kis gazember tolvajlását — takargatta?

Nem-e ők? Nem-e ez nevezett itt zsványruak, gyilkosnak, csalónak, tolvajnak minden tisztességes embert??!

Tudta azt a gaz nyomorék, akit Reitmann Ferencznek neveznek, hogyha egyszer rákerül a sor, ha napfényre kerülnek bünei, a vérlázító családja, amit szeretőjén, egy szerencsétlen szakácsnén, Deak Márián elkövetett, megcsalta, hát utálni fogja minden ember, kétszeresen, mint eddig, utálni, mint fekélyt, mint a büzhödt, férges pocsolját.

Ők mentek tovább, mikor már a férjet nem bánthatták, meghurcolták nejét, feldúlták a családi szentélyt, feltúrták a sírokat, a holttesteket kihurcolták az utak szélére s ott a holttest felett ülték meg gazságaik orgiáját, ott örültek a könyvek, amit a nők, a családanyák szeméből kisajtoltak gyilkos munkájokkal, ott vigyorogtak az Isten bélyegével meg büntetett arccsal, ott kacagtak ördögi, pofolra emlékeztető kacajjal a férfibánat s a gyűlölet fölött, amit ők hintettek szét!

S midőn rabizonyítottuk arra a másik gazemberre, arra a czimeres és czégéres akasztófavirágok diszpeldányaként satnyás-kodó bunyik Reitmannra, hogy megcsalad bitang jöltévődet stb.

Mindezekre koronás gyanánt közöljük az előfizetési felhívás méltó szemrehányással s igazolt méltatlankodással adott szavait:

„Személyeskedéssel **vádolják** lapunkat! Szerencsére vád-lóink épen azok, akik stb. stb. (*szokás szerinti jelzők.*)

SZERKESZTŐI LEVELEZÉS.

Szemüveg. Szeged. „A házasan-dókhöz” melegebb és pezsgőbb biztatást kell írni. Próbálja meg átdolgozni, tömöríteni s egypár új versszakban egy sereg új gondolatot adni. Egyes részei sikerültek. **Plautus. Győr.** A „szerenád” elég harmonikus volt, hogy helyet foglaljon nálunk. Legyen szerencsénk az irodában. **L. O. Bpest.** A lap ment az új címre pontosan, talán valami vasutas kezén akadt? Üdv és testvériség! **Sinus. Győr.** Nem kell mindenáron verselni.

Ez a tér a legnehezebb a kezdőknek, mert vagy a tartalom esik áldozatul a formának, vagy megfordítva. De leggyakrabban mindkettő. Nagy verselési ügyesség és csiszolt humor kell ahhoz, hogy aféle kis apergukban bármiről egyszerre mondjunk valami. **Magyar-Óvár.** Lezajlottak a haragos napok, ve-gyünk elő a csöndesebb hangot s személyekről mennél kevesebbet. Üdv. **K. K. Budapest.** Küldjük. **A. Z. Szeged.** Segitünk a főlős bajon. Bizzál a ká-nikulában és nem csalatkozol. **H. K. G. E. Győr.** Még garantizott hie-nek is furesén hangzik. Még valaki azt hihetné, hogy salonna lett belőle. **Parazol.** Kérjük szépen! Nem azért tettük azt mi, hogy ily viszonzásra szá-mitsunk. Semmi esetre sem fogadjuk el, hanem majd megfelelőbb utat jelölünk rá. **Vitéz.** De csak olyan győri! **Briganti.** (Pozsony.) Igen ám, de

már szinte megszoktuk, hogy nem félünk. **K. Győr.** Majd leezikkeljük a a „Zentai Híradó”-ban! **Több kéziratról jövőre.**

Kiadótulajdonos, felelős szerkesztő:
Száray Gyula.

Értesítés.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy a helyben, **Széchenyi-téren** levő „az arany csillaghoz” cím-zett jóhirű

fűszerkereskedést

Mihály Antal urtól megvettem s azt saját czégem alatt tovább vezetni fogom.

Amidőn is a n. é. közönséget erről értesíteni bátor vagyok, — felhívom szives figyelmét dúsan felszerelt fűszer-, csemege-, anyag-, festék-, ugy vetőmag- és ásványviz-raktáromra is.

Magamat a n. é. közönség szives pártfogásába ajánlva, va-gyok kiváló tisztelettel

Alexy Géza.

Walser Ferencz

első magy. gép- és tűzoltószersz-gyár, harang- és érczöntőde
BUDAPESTEN,

Rotenbiller-utca 66.

Legnagyobb, modern technikai alapon felszerels belhoni gyár különleges készítményei:

Feeskenőgépek

tűzoltó-egyletek, városok és falusi községek részére

Harangok és azok szabadalmazott folszerelése, leg-ujabb szerkezetben, mindennemű kutak házi, gyári és gaz-dasági czélokra, minden czélnak megfelelő szivattyuk, vál-lalkozik tűzoltóegyletek felszerelésére, teljes vízvezetékek, gypajmosodák, gőz- és zuhany-fürdők berendezésére, árvíz-mentesítő telepek, nyilvános közutak felállítására magas nyomású vízvezetékeknel és minden vízművi munka pontos teljesítésére, kedvező feltételek és teljes jótállás mellett.

Képes árjegyzékek és részletes költségtervezetek díjmenten bocsátatnak rendelkezésre.

Egyedüli belhoni szivattyugyár.

Schannen Alajos

fűszer-, csemege- és gyarmatáru-kereskedő,
Győrött, felső Duna-utca 9. sz.

Ajánlja a n. é. közönségnek nagy raktárát minden-nemű kül- és belföldi ásványvizekből ugy mind: giess-hübli, karlsbadi, selti, emsi, marienbadi, haller-jod, glei-chenbergi, rohitschi, Mohai Ágnes-forrás, Luhi Margit-forrás, parádi, budai keserűvíz stb. ugy mind legjobbminőségű kufsteini cement legjutányosabb árákon.

Mély tisztelettel

Schannen Alajos.

Fizvezetek!

Alulírott ajánlja a n. é. közönség b. figyelmébe dúsan felszerelt

vízvezeték-berendezési raktárát

s ajánlkozik mindennemű

vízvezetési munkálatok

tartós elkészítésére jutányos áron. Mindenki meggyő-ződhetik, hogy olcsóbban Győrött hasonló munkát senki sem végez, izlés és tartósság tekintetében mun-kam kiállja a versenyt bárkiével.

Költségjegyzékkel és felvilágosítással szivesen szolgálók. Tisztelettel:

Friedmann utóda,

bádogos, vízvezetési berendezési raktáros,
kármelita-tér.

Szolid munka.

Értesítés.

Van szerencsém a nagyérdemű közönséget tisztelettel érte-síteni, miszerint

gleichenbergi, giesshübli, mohai és a közkedveltségnek örvendő

FÜREDI,

nemkülönben billini, borszéki s budai keserűvízforrások, továbbá Hungária, karlsbadi, cigelkai csizi, franzensbadi, emsi, friedrichs-halli, gleichenberg-jánoskúti, halli, igmándi, ivándai, kissigeti, klauseni, koritnycai, (luhi) Margit-forrás, lipiki, lipóczyi, Salvator-forrás marienbadi, parádi, preplai, püllnai, pyromonti, rohitschi, saidschitz, seltursi, spaai, szoljai, szulini, vichyi, wildungen és még több rendű forrásbeli

bel- és külföldi ásványvizek

a folyó évi friss töltésekben megérkeztek. Azon örvendetes jelen-ségnél fogva, melylyel a t. közönség ásványviz-raktáromat eddig szerencsétlété, intézkedtem, hogy az ásványvizek minden két hét leforgása után közvetlen a forrásokból friss töltésekben fognak raktáromba megérkezni. — Raktárt tartok billini édecek, karls-badi bugyogó só, franzensbadi ásvány-izsap só, halleini anyalug só, halli iblany só, marienbadi forrás sóból stb. ajánlom továbbá **valódi kufsteini és portland-cement mész** frak-táramat.

Győrött, 1884. május hó.

PRETTENHOFFER JÓZSEF,
fűszerkereskedő, Széchenyi-tér.

Politikai napilap.

Megjelenik mindennap, hétfőn
és ünnep utáni napokon is.

BUDAPESTI HIRLAP.

Szerkesztők és kiadótulajdonosok:
CSUKÁSSI JÓZSEF és RÁKOSI JENŐ.

Előfizetési ára:
Egész évre 14 frt. Félévre 7 frt.
1/4 évre 3 frt 50 kr. 1 óra 1 frt 20.

**Szerkesztőség és kiadó-
hivatal:**
IV. ker. kalap-utca 16. sz.

A „BUDAPESTI HIRLAP” nem partlap.

Pártja — olvasóinak kiterjedt köre. Szolgálatokat nem kíván se kormánynak, se jobb-, se balpártnak tenni, csupán a közönségnek és ami ugyanaz, az országnak.

A „BUDAPESTI HIRLAP” a legfüggetlenebb lap Magyarország fővárosában, ahol az egyik lap a pénzügynek, a másik egy-egy hatalmas vasutnak s más ily vállalatoknak, a harmadik a kormánynak, a negyedik a zsidóknak, az ötödik egy-egy felekezetnek, a hatodik a szabadkőműveseknek, a hetedik, nyolcadik egy-egy pártnak jármát viseli.

A „BUDAPESTI HIRLAP”-nak csak egy hatalmasság parancsol, az diktálja vezérezkkeit, az szabja meg magatartását s e hatalmasság: a nagy közönség és az ország azonos érdeke

A „BUDAPESTI HIRLAP” **rendes tartalma a következő:** I. Politikai és társadalmi vezérezkék. II. Tudományos, ismeretterjesztő és mulattató tárcák, mindennap rendszeresen kettő. III. Az apró politikai hírek, a fővárosi ügyek, az egyesületek, a művészetek rovata. IV. A fontosabb események leírása külön cikkekben. V. Távirati tudósítások. VI. Napi események rovata. VII. Közgazdaság. — Ezenkívül a mellékleten rendszeren egy-egy vezérezkék a társadalom valamely osztályának érdekeiről, országgyűlési tudósítások, tárcza, törvénytörvények, vidéki hírvat, önálló ismeretterjesztő, szórakoztató cikkek, tudósítások a divatról, hasznos tudnivalókról és állandóan egy-egy regény.

A „BUDAPESTI HIRLAP” **rendes írói: Csukássy József szerkesztő, b. Kaas Ivor, gr. Teleki Sándor ezredes, Rákosi Jenő, Balogh Pál, Benedek Elek, Berényi László, Kacziány Géza, Rákosi Viktor, Szokolay Kornél, dr. Volf Vilmos.**

Rendkívüli alkalmakkor lapunk rendszeres terjedelme, amely 12 oldalnyi, hol egy fél, hol egy egész ivvel kibővül. Nagyobb ünnepekre ünnepi számokat adunk ki a feldolgozott hírlapi napi anyag mellett, becses és érdekes tartalommal. Kiváló események színhelyére külön tudósítókat küldünk, akik ügyességük és megbízhatóságuk által egyaránt lekötözik a közönséget és a szerkesztőseget Bécsben, Berlinben, Párisban és Londonban rendszeres tudósítóink vannak, akik közvetlen benyomásaik alapján adnak hírt arról, ami e világvárosok lakóit foglalkoztatja.

A „BUDAPESTI HIRLAP” **a legelsőbb politikai, szépirodalmi, társadalmi és gazdasági napilap.**

Előfizetési ára: Félévre 7 frt. — Negyedévre 3 frt 50 kr. — Egy óra 1 frt 20 kr.

Az előfizetések legzélszerűbben postautalvánnyal teljesíthetők és ezímen: „Budapesti Hirlap” Budapest, kalap-utca 16-dik szám alatt.

☛ Mutatványszámmal szívesen szolgál a kiadóhivatal. ☛

A „Garabonczias Diák szerkesztőségében kapható az

„Első Kötet”

költemények Szávay Gyulától. Ára 1 frt 20. Diszkötésben 1 frt 80.

Ingyen regénymelléklet minden számhoz és regények kedvezmény áron.

Felhívás előfizetésre.

A „BUDAPESTI BAZÁR”

Leggazdagabb tartalma, legzélszerűbb és legelsőbb szépirodalmi divatközlöny, melynek minden száma tizenhat oldalon jelenik meg díszesen illusztrálva s minden szám mellett egy pompás, művészi kivitelű, több alaku színezett divatkép van mellékelve, természetes nagyságban kivágott szabásmintákkal, számtalan szabásrajzzal, fehéreneműek jelzéséhez való monogramokkal, a családi körökben meghonosított vászonneműkalkulációhoz szabott mintarajzokkal.

A „Budapesti Bazár” **szépirodalmi része.** Lapunk szépirodalmi részében adunk költeményeket, elbeszéléseket, mulattató és ismeretterjesztő tárcacikkeket, a fővárosi élet szemléjét, az irodalom, művészet és társasélet mozzanataiból, és minden számunkban legalább egy illusztrációt is. Figyelemmel fogjuk kísérni a fővárosi és vidéki négyzetek munkásságát is. — **Ingyen külön regény-mellékletet** adunk minden számhoz legalább egy tizenhat oldalú ívet, melyből t. olvasóink idővel esinos könyvtárt gyűjthetnek. Ez évi ingyenes regény-mellékletünk Zaccane Péter hírneves francia regényíró „A kilenczmilliomos ember” című érdekesítő regénye. A regényből január 1-étől 12 iv jelent meg, melyet minden új előfizetőnknek — kik július 1-től fizetnek elő — bérmentve megküldünk. — A „Budapesti Bazár” **divatrésze.** Arra törekszünk, hogy a magyar hölgyek e kedvenc lapjában a művelt hölgy és gondos háziasszony egyaránt megtalálja mindazt, ami az öltözékekre és szalonra vonatkozhatik, azon tudnivalókkal együtt, melyek a hölgyek dolgozószobáját és a háztartást illetik. Lapunk divatrésze tehát minden számban 60—70 ábrán mutatja be a legújabb divatot, értelmes magyarázatokkal, kivágott szabásmintákkal és mintarajzokkal, ugyiszín- lészel elkészítheti toilette-jét. **A hölgyek dolgozószobája része.** A gyermeköltözékeket, a gyermek-, női- és férfi-fehéreneműek ábráit, himzést, horgolást, egyszerűval mindennemű kézimunkákat s azok legújabb készitési módját, alaposan ismertetjük számtalan díszes rajzban és világos, érthető magyarázatban. Igen fontos a vidéki t. előfizetőnkre, hogy szerkesztőségünk díjtalanul ajánlkozik mindennemű oly tárgyak megküldésére, amik a divat, kézimunkák és háztartás körébe tartoznak s ismerteti a fővárosi és szakban foglalkozó legjelesebb és legjutányosabb üzleteket is. **Rendkívüli új kedvezmény** az, melyben a „Budapesti Bazár” minden egyes előfizetője részesülhet! Lapunk divatrészté ugyanis egy igen hasznos melléklettel bővítjük meg. Tapasztalatból tudjuk, hogy t. előfizetőnk gyakran rendelnek meg nálunk fehéreneműek jelzéséhez monogramokat és himzémintákat. Elhatároztuk tehát, hogy ezután minden negyedben adunk egy nagy ívet külön ily monogramokkal és himzémintákkal és hogy elkészítettünk, vagy külön levélben bérmentve küldünk meg nagysátoznak. **A Rózsaszín borítékot** továbbra is „Társalgó esernökül” engedjük át olvasóinknak, az eddig is folytatott kérdésekre és válaszokra.

Előfizetési feltételek

a „Budapesti Bazárra” az ingyenes regénymellékletekkel együtt:

Félévre: (juliustól—december végeig) 5 frt. Negyedévre (juliustól—szeptember végeig) 2 frt 50 kr. A „Méregkeverő szerelmei” című regényért külön 60 kr. A „Lucie férje” című regényért külön 80 kr. „Az amerikai unokaöcs” című regényért külön 80 kr.

Az előfizetési pénzeket legzélszerűbben postautalvánnyal, közvetlen a szerkesztőséghez beküldeni, ily cím alatt:

KIRÁLY JÁNOS szerkesztőnek, Budapestben.

(Koronaherceg-utca 17. sz.)